

Ordinationsprædiken i Maribo Domkirke

Ved Marlene Ringgaard Lorensens og
Lizet Jane Wendts ordination lørdag den
22. juni 2019

Det ord af den hellige skrift, som jeg på denne
jeres ordinationsdag særlig vil lægge jer på
sinde, skriver
evangelisten Lukas:

*Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens
tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!«
Amen.*

Kære Lizet og Marlene
På hver sin måde har I brugt mange år af jeres
liv, før I er nået til dette punkt, hvor I står her
i dag, klar til at blive ordineret til præster i
den danske folkekirke.

I har begge på hver sin måde været igennem
megen teologisk litteratur, og begge har I
været igennem diverse udfordringer under
vejs.

I har begge megen livs- og kirkeerfaring med
i bagagen, og et stor kendskab til
præstegerningen: fra henholdsvis
kirkesangerens perspektiv på pulpituret, og
fra universitetets teoretiske, samt den
frivillige og kordegnens praktiske perspektiv.
Så I er derfor begge to på mange måder både
kirkekyndige og kirkemyndige kvinder.

Netop på grund af jeres lange erfaring har jeg
valgt en kort tekst efter KISS-princippet:
”Keep it simple stupid”.

Ingen lange teologiske redegørelser eller
mange indviklede forklaringer – så kort kan
det siges, som Maria gør det, da hun påtager
sig opgaven at føde Gud søn:
»Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske
mig efter dit ord!«

Det samme kan I også sige, når I stiller jer til
rådighed for præstegerningen.

De få ord, »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad
det ske mig efter dit ord«, rummer hele den
holdning, som præstegerningen kalder på,
hvad enten det er på fuld tid på Vestlolland
eller det er som frivillig ulønnet hjælpepræst
på Falster.

At stille sig til rådighed som tjenerinde for
noget, der er større end ens egen vilje, lyster
og begær, er befordrende for en helt bestemt
måde at være i verdenen på, der fremmer
uselviskhed, ydmyghed og trofasthed.

Det kan måske umiddelbart lyde nemt at tage
disse ord i munden: »Se, jeg er Herrens
tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord.«
Men det forudsætter, at I 100 procent er klar
til at lade Gud sætte dagsordenen for jeres liv.
Det er ikke længere jeres egen vilje, I
navigerer efter, men Guds vilje.

Forestil jer en situation, hvor tingene ikke går,
som I ønsker, hvor andres vilje kommer på
tværs af jeres, eller hvor I synes, at det, den
anden eller de andre vil, siger eller gør, er
himmelråbende dumt.

Og så sig ordene ”jeg er Herrens tjenerinde”,
så er det pludselig ikke helt så nemt at sige.
Det betyder ikke, at I skal bøje af, lade jer
køre over eller indordne jer under urimelige
vilkår. Slet ikke!

Jesus kæmpede selv imod uretfærdighed og
urimelige vilkår for mennesker, der var dårligt
stillet. Men han var aldrig i tvivl om, hvis
vilje han skulle lyde:
”Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.”

At stille sig til rådighed som Herres tjener
eller tjenerinde og samtidig være bevidst om,
at Gud har magten, det giver både indre ro og
styrke til at tage imod livet, som det bliver os
givet, både når det er godt og glædesfuldt, og
når det er svært og hårdt.

I forgårs mødte jeg tilfældigvis den katolske præst, der bor i en parallelgade til bispegården i Nykøbing. Hans accent vidner om, at han er italiener af oprindelse.

Jeg spurgte, som jeg så ofte gør, når jeg møder udlændige bosat i Danmark, hvorfor han var havnet her i landet.

Jo, han ville gerne læse teologi og bo i et andet land end Italien. Så hans navn blev sammen med de øvrige præstekandidater, der også gerne ville til udlandet, lagt i en skål og så blev der trukket lod om, hvor de skulle hen. Han kunne være kommet til et hvilket som helst land, et land i Afrika eller til Kina, og så blev det altså Danmark, nærmere bestemt her på Sydhavsøerne.

Det at stille sig til rådighed som Herrens tjener, er en accept af, at det vil ske én efter Guds ord!

Det er den samme holdning, som Maria havde. Det må have været helt igennem smertefuldt og ubegribeligt for Maria at se sin søn hænge på et kors. Alligevel stillede Maria sig til rådighed for Gud, da englen fortalte hende, at hun skulle føde Guds søn. Om end hun ikke vidste, at han skulle dø, da hun sagde ja.

Og vi, der står her 2000 år senere, hvor knap en tredjedel af verdens befolkning er kristne, kan være taknemmelig for, at Maria indtog den holdning og tog ordene i sin mund: »Jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!«

Det er en accept af, at vi ikke har magt over eller skal mestre situationen, og det er samtidig en tillids erklæring til Gud. En tillid til, at Gud altid er med os i præstegerningen, hvad enten det er glædesfuldt og lystigt, eller svært, smertefuldt og uforståeligt.

Og vi har fortsat brug for, at der er mennesker, der stiller sig til rådighed for Gud og er villige til at være hans tjenere og tjenerinder. Og vist kan det til tider være hårdt, men der er også en stor glæde og befrielse i det.

For at sætte sig ego på standby og stille sig til rådighed i den større sags tjeneste, kan være trættende, udmattende og slidsomt, men der findes noget, der er værre.

Og det er den indre tomhed og følelse af meningsløshed, der kan opstå, når man kun lever for sin egen skyld.

Den fare er imidlertid elimineret, når man er ordineret, for der er altid nogen, der har brug for en præst.

At stille sig til rådighed for at tjene Gud og mennesker er både udfordrende og tidskrævende, men samtidig også meget lærerigt og meningsfuldt.

Jeg ønsker jer Guds velsignelse i præstegerningen, og vil lægge jer på sinde, at også I nu er Herrens tjenerinder – lad det ske jer efter hans ord!

Amen.